

Itineraris senyalitzats al Parc del Montnegre i el Corredor

GR-5 Sender dels miradors. De Sant Celoni a Sant Iscle de Vallalta

GR-83 Camí del nord o del Canigó. De Mataró a Sant Celoni

GR-92 Sender del Mediterrani. De Tordera a Llinars del Vallès

PR-C 146 De Calella a Tordera

PR-C 216 De Canyamars al Santuari del Corredor*

SL-C 70 De la Batllòria a la serra de Can Puig

SL-C 71 El dolmen de Pedra Gentil*

SL-C 72 La plana del Corredor*

SL-C 73 Les alzines de Can Portell*

SL-C 74 El pont de la Vila*

SL-C 76 Camí del torrent d'en Puig al Corral

SL-C 77 Can Vilar i el sot de Can Montasell*

SL-C 78 L'ermita de l'Erola*

SL-C 79 La vall d'Olzinelles*

SL-C 80 El dolmen de Ca l'Arenes*

SL-C 101 La vall de la riera de Pineda*

SL-C 102 Les Torrenteres*

SL-C 103 Montnegre carener*

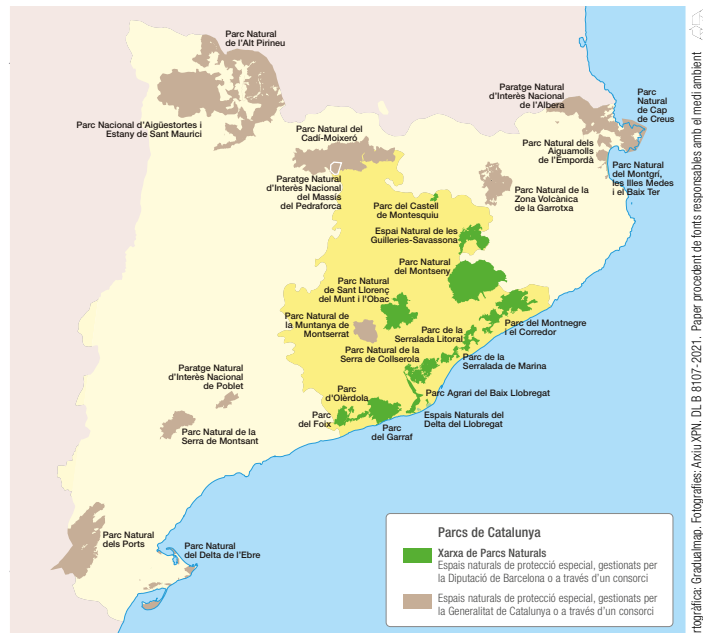
SL-C 105 El pla de Forcs*

SL-C 106 Sant Corneli*

SL-C 110 De Vallgorguina a Olzinelles*

 Fullet disponible

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guílleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Parc del Montnegre i el Corredor

ITINERARIS SENYALITZATS

SL®-C 101

La vall de la riera de Pineda

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Parc del Montnegre i el Corredor

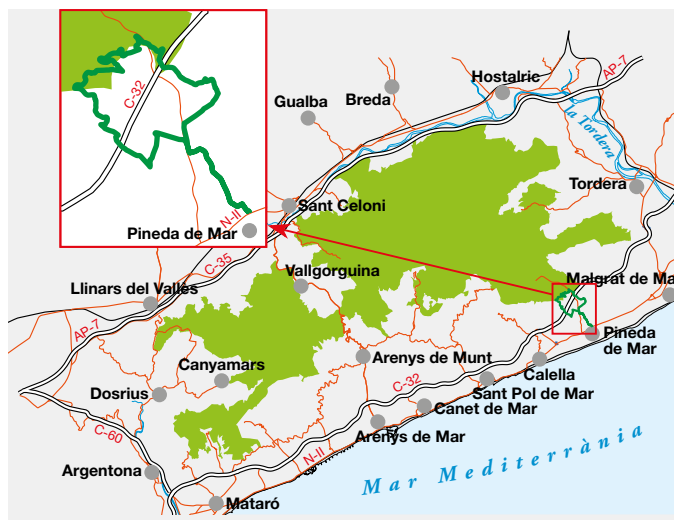

© Iconologics

Entre vora mar i terra endins, sota l'ombra de boscos atapeïts, trobem testimonis d'antics usos forestals

Dòlmens neolítics, restes ibèriques i esglésies medievals es reparteixen dins un paisatge vorejat per conreus, boscos i masies. Tot plegat ens parla de petites històries privades i de supervivència col·lectiva.

Accés al punt d'inici

En cotxe

Sortint de la C-32 sortida Calella, Pineda es troba a 2 quilòmetres.

En transport públic

Renfe; estació Pineda, a 800 m del punt d'inici. www.renfe.com

Característiques i recomanacions

Distància: 8.860 m

Desnivell: 180 m

Durada: 3 hores 30 minuts

Dificultat: mitjana

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 101

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta
- Procureu no destorbar la fauna
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu
- Vigileu amb la resta d'activitats que interaccionen en les pistes: trànsit de vehicles motoritzats, bicicletes, cavalls...
- És aconsellable portar uns prismàtics, que ens permetran observar millor la fauna i gaudir de les bones panoràmiques

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió

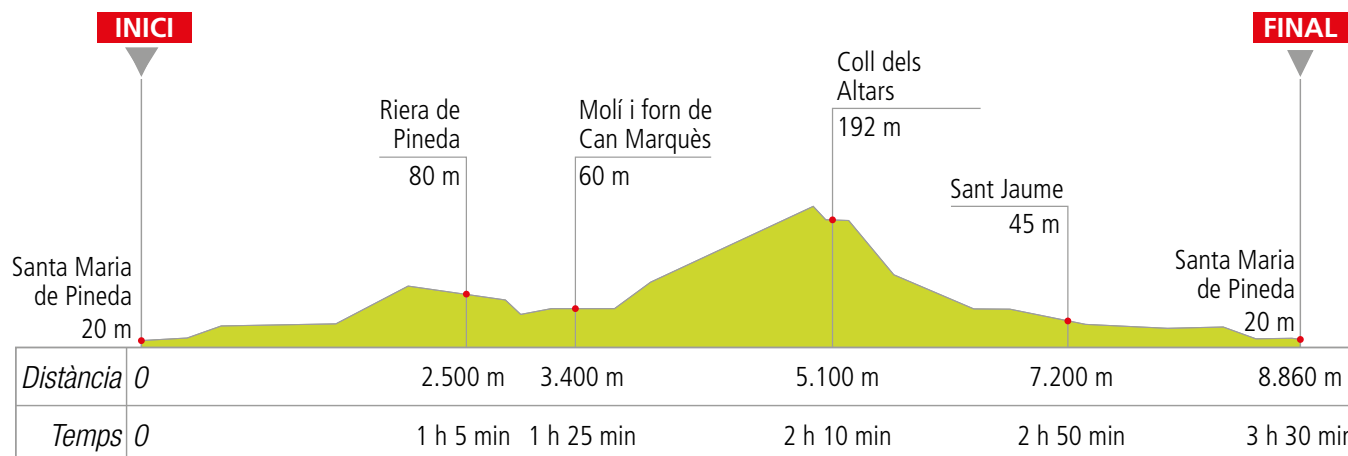
DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1989
Superfície protegida: 15.010 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor

Església, 13, 2n
08471 Vallgorguina
Tel. 934 727 670
p.montnegre@diba.cat

Descripció de l'itinerari

Aquest itinerari ens introdueix a la vall de la riera de Pineda passant per espais agrícoles i paisatges forestals de gran valor ecològic. Després de travessar la riera, ens enfilarem fins al coll dels Altars i TORNAREM a Santa Maria per Sant Jaume.

De l'església de Santa Maria al molí i el forn de Can Marquès

L'itinerari té l'inici a Pineda de Mar, a l'església parroquial de Santa Maria. La primera referència documental que esmenta el temple és la seva acta de consagració duta a terme pel bisbe de Girona l'any 1079 **1**.

Comencem passant pel pas de vianants subterrani de la carretera N-II i, un cop a l'altre costat, sortim del nucli urbà pel camí històric de la Rectoria Vella **2**. El seguim fins a l'enllaç, després d'un lleuger descens, amb el passeig d'Hortsavinyà. Voregem una nau industrial i continuem recte fins que trobem un camí a mà dreta que ens torna a endinsar pel marge dels camps de conreu. Una pujada suau ens allunya de la riera. Arribem a la clotada boscosa que s'estén pels vessants de ponent del turó de la Guàrdia. El camí es transforma en un corriol que travessa diverses pinedes, on gaudim de bones vistes de Can Cànovas, de la torre de Sant Jaume, de l'aqüeducte romà de Can Cua **3** i de la vall. A poc a poc, la vall s'estreny i arribem al congost, on se situa el viaducte de l'autopista C-32 i la depuradora d'aigües residuals de l'Alt Maresme Nord **5**. El corriol no perd la traça i penetrem en una zona més muntanyosa i boscosa, presidida per l'església parroquial de Sant Pere de Riu **6**, d'origen romànic.

El corriol, passat el paratge de la font del Ferro, ens condueix a la pista emporlanada que puja cap a Sant Pere de Riu; nosaltres, però, la seguirem en sentit descendent. Aviat trobem, a la dreta, el restaurat molí fariner de Can Marquès **7** i, al cap d'uns cinquanta metres, creuada la riera, el forn de calç de Can Marquès.

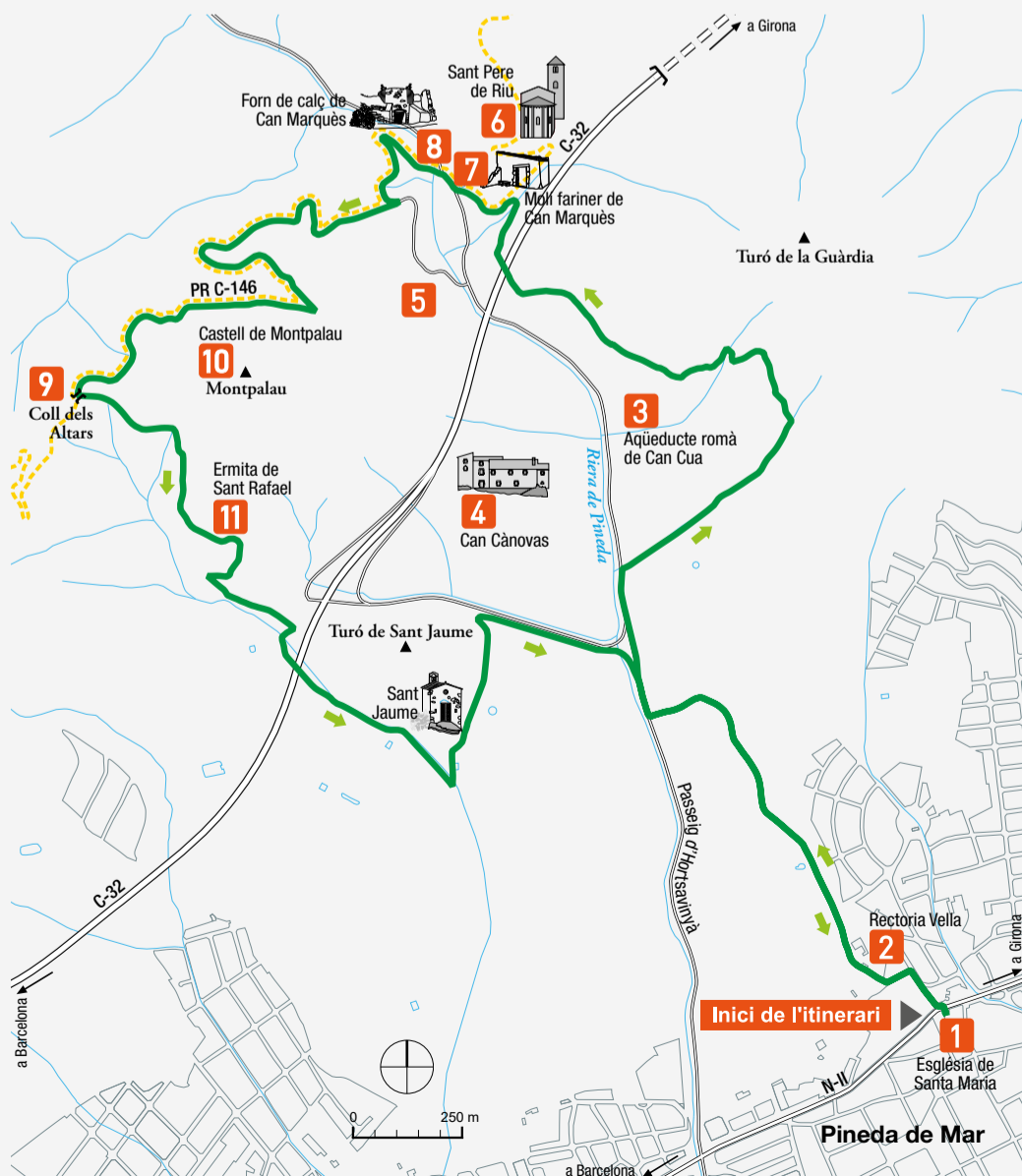
Del molí i el forn de Can Marquès al coll dels Altars

Deixarem el forn a la dreta per seguir el camí i remuntar l'obaga de la muntanya de Montpalau. La pista continua, en franca pujada, descrivint revolts, i és flanquejada, a banda i banda, per esponerosos alzinars que s'esclerissen a mesura que guanyem altitud fins a assolir el coll dels Altars (192 m) **9**. En aquest punt neix el corriol que dona accés, carena amunt i fora del circuit, al cim de Montpalau (264 m) **10**. Allà trobem els vestigis del castell del mateix nom, amb els seus potents murs del segle xv.

Del coll dels Altars a l'església de Santa Maria

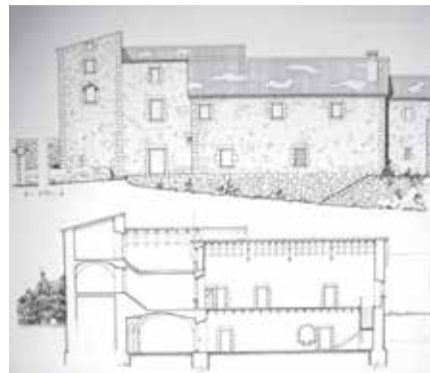
Des del coll dels Altars davallarem per la solana, per una pista de pendent pronunciat on les pinedes de pi piner, algunes atzavares i un terreny inconfusiblement saulonenc ens condueixen fins a l'ermita de Sant Rafael **11**. Seguirem per la pista fins a arribar a l'esplanada de can Martorell, lloc on hi hagué l'abocador municipal.

Proseguim per la pista de l'esquerra fins a arribar al voral de la calçada, que serveix de connexió amb l'autopista; el seguirem a la dreta, en sentit descendent, fins a arribar al punt de connexió amb el passeig d'Hortsavinyà. A l'alçada de la nau industrial abans esmentada, desfarem el tram inicial del recorregut per retornar a l'església de Pineda.

L'espai agrícola

L'activitat agrícola, centrada en les produccions d'horta, domina el paisatge de relleu suau comprès, per una banda, entre les muntanyes de Montpalau (264 m) i la Guàrdia (221 m) i, per l'altra, pel nucli urbà de Pineda de Mar. El clima benigne, temperat pel mar, i el recer de les muntanyes que protegeix la vall dels vents freds del nord, faciliten el manteniment dels conreus tot l'any.

Els masos de la vall

La vall de la riera de Pineda compta amb un nombre considerable de masos l'origen dels quals se situa en plena edat mitjana. En aquest espai trobem els més representatius del municipi. Tenim els exemples de Can Cassola, Can Castellar, Ca n'Oliver de Sitjar o Can Palau de la Guitarra, entre d'altres.

Cal destacar, per les seves dimensions, la masia de Can Cànovas **4**. Del conjunt de construccions en sobresurt la casa, de final del segle xvi, adossada a la qual hi ha la torre de planta quadrada. Estructuralment és una masia amb coberta a dos vessants, formada per tres crugies perpendiculars a la façana principal. El portal és de punt rodó, adovellat, amb pedra ben treballada, igual que les llindes i els brancals de les finestres.

La riera, corredor biològic

La riera de Pineda realitza una funció important de corredor biològic. En aquest punt observem com la riera abandona definitivament els àmbits muntanyosos i forestals propis de la Serralada Litoral, per recórrer la plana agrícola abans de desembocar a la Mediterrània. Als marges de la riera s'aprecia una galeria de vegetació arbòria i arbustiva amb algunes espècies pròpies dels ambients més humits i frescos, com per exemple l'àlber, l'om, el pollancre o l'alc. La presència del corredor verd de la riera afavoreix la connectivitat ecològica i paisatgística entre les derivacions del Montnegre i la plana litoral.

La font del Ferro

El paratge s'emplaça en una fondalada sota Sant Pere de Riu, dins els dominis de l'antic mas de Can Marquès. Hi discorre una torrentera que desguassa a la riera de Pineda. A pocs metres, tot salvant la torrentera, en època romana es bastí una arcada que forma part de la mateixa conducció d'aigua que el tram d'aqüeducte de Can Cua.

El molí i el forn de Can Marquès

El de Can Marquès és un dels nombrosos molins —n'hi ha onze de documentats— que, al llarg dels segles, han solcat la riera de Pineda. És una construcció amb una estructura molt modesta, de planta baixa rectangular i amb teulada d'un únic vessant. El complementa una bassa, amb els contraforts encara ben visibles. Hi ha una citació del molí del 1505, però és probable que,

per la seva situació, fos el mateix que l'any 1066 s'esmenta en l'acta de fundació del monestir de Sant Marçal de Montseny.

El forn de calç **8** fou bastit per a la cocció de pedra calcària. Tot i que al Montnegre els materials geològics predominants són de caràcter magmàtic, com el granit, en aquest sector de la vall es produeixen afloraments calcaris. El forn és una mena de gran olla troncocònica amb la base inferior més ampla. Les utilitats de la calç cuita eren diverses: es feia servir com a morter per a la construcció, per emblanquinar i desinfectar parets, per a l'agricultura, com a producte medicinal, etcètera.

Sant Jaume

Al voltant de la font de Sant Jaume, s'hi apleguen diversos elements arquitectònics d'interès. Hi ha l'ermita dedicada al sant que dona nom al paratge, bastida l'any 1885, i la torre de Sant Jaume, adossada al mas Castellar, una de les moltes torres de defensa construïdes al llarg de tota la costa entre els segles xiv i xvii. A la part inferior de l'esplanada de Sant Jaume **12** hi ha les restes de l'antic molí fariner.

Es tracta del molí fariner més proper a la costa i l'únic que no es troba a tocar de la riera.

Aquest indret és un espai dedicat a la celebració d'aplecs, especialment els sardanístics. El primer del qual es té notícia s'organitzà l'any 1905 per commemorar la diada de Sant Jaume.